

Małgorzata Skwarek- Gałęzka

* * *

zanim otworzę oczy
włączam myślenie
w trybie awaryjnym

jeśli wpuszczę
świat pod powieki
pozostaną tutaj
światło wpadając
przez otwory źrenic
wymieni czerń i biel
na doskonałą kopię

czasami oryginał
kaleczy i boli

gdy mina rozterki
zlizują powietrze z warg
zastanawiam się
czy to ja
obłąd na gwoździu
niczym wieniec świąteczny
na drzwiach domu

* * *

buntuje się dusza
jakby chciała wycofać się z życia
na górna półkę
pod samą chmurę marzenia
przebierałaby paluszkami
po nitkach mokrego światła
brzdąkała uspokajająco
kładąc kompresy
na skronie obciążone troską
na dziurę po sercu wyrwanym
dla zachowania ciszy
ulatnia się głos
noc zalega kamieniem

* * *

są wąskie
jak ściśnięte gardło
po których noga
za nogą
wędruje się samotnie
jeden kierunek ruchu
przez mgłę
w mrok

gdy otwiera się droga
nic nie da
narzekanie na ciasne
jednorazowe buty
wywrócone podszewka gwiazdy
lustra które
nie mają twarzy

Jan Tulik

Zazdrość

Jeszcze nie wchodź w inne ramiona
Jeszcze masz młode i prawie świeże wargi
Popiół jeszcze ciepły

Cień

Dom jest piękny jeśli dym z komina
Miesza się z zapachem kwiatu lipy u jego ścian
A domownicy cieszą się słowem Cień

Zdziwiony

Człowiek który przyszedł
Był zdziwiony
Zapewne nie wiedział nic lub mało

Czytanie z ofiar

Piszący o idei maczali złote stalówki we krwi
Ofiary są pamięcią Mówiąc nie zaprzecza się
Mówiąc tak zaprzecza się

Wieczna woda

Starzec na krawędzi wysokiej skały
Pochłanianej językami przypływu widzi
przed sobą Otchłań
Zastanawia się ile to jest połowa wieczności
Nim runie z podmytym brzegiem w Wieczną
wodę

Między ptakiem a cieniem

Ptak w słońcu leci z szybkością cienia
Między ptakiem a cieniem
zamieszkał

Królestwo

Na tronie pajęczyna robaczywe jabłko
Berło zbutwiało
Cóż to za królestwo panie Boże

Grudniowy fiołek

Grudniowy fiołek równie piękny
Lecz nie czyni wiosny
Mówię to ja pensjonariusz domu św.
Kazimierza

Koncert

Smyczek przebija niebo aż do Światła
Widzę go jeszcze tam a on już poniżej biodra
W moim uchu wilga i kos moszczą Niebo

Maria Wardzichowska- Woźniak

* * *

tak mi brakuje światła
noc po nocy odpływa
a nie może odpłynąć na zawsze
wszystkie słowa odchodzą
i staje mi się obca mowa
a może to ja przestaję być człowiekiem
w słońcu
którego dla mnie zabrakło
mimo że świeci
dobrym i złym

czekam
aż noc odpłynie
litościwsza niż słońce
zwracam się ku ciemności
której nie ludzki język
jest bardziej zrozumiały

z zamkniętymi oczami

życia nie wychodzi się
cało
wszyscy umierają
nikt przy zdrowych zmysłach
nie uwierzy
że góra się rzuci w morze

najlepiej iść po linie
z zamkniętymi oczami
myśląc
że to twardy grunt
żyć
jakby się ciała
nie miało
jakby się tylko zdawało
że codziennie
bezpowrotnie ginie

nie wiedzieć
czy ono jest
czy już go nie ma

* * *

bardziej niż przez istnienie
jesteś
przez swój brak
a rozpacz
mój codzienny chleb
tylko dlatego mnie nie zatrąwa
bo go nie jem

odkrycie które mi darowałeś
mnie oślepiło
tak wielki był jego blask